

bum, cui erant adscripti ut Cives, sed regionem. Id verò indicat, ut ego arbitror, hæc notiones, quæ in Catalogis reperiuntur, fuisse collectas ex tabulis, & registis conscriptis per vii. Notarios Ecclesiæ Romanæ, à Clemente I. Petri discipulo, & successore assignatos totidem regionibus Ecclesiasticis Urbis, in quas contraxit xiv. ab Augusto constitutas, ad Martyrum gesta colligenda. Martyrum autem in numero sunt omnes Romani Pontifices usque ad Sylvestrum. *Hic fecit septem Regiones* (sunt verba Catalogi secundi in Clemente) & *divisit Notariis fidelibus Ecclesiæ, qui gesta Martyrum sollicitè, & curiosè UNUSQUISQUE PER REGIONEM SUAM diligenter perquireret.* Mos iste ad octavum sæculum perductus est; cum infra Hadrianus I. (num. 291.) à Paulo I. fuerit constitutus *Notarius Regionarius.*

Legimus itaque in secundo Catalogo: *Cletus natione Romanus de Regione Cælio Monte, ex patre Faustino &c.* Regionis Urbane indicatio omittitur in Zephyrino proximo decessore Callisti: quod scilicet Acta, quæ satis integra sub Antoninis servata fuerant, cum illi Principes Ecclesiam mitibus haberent, adeò turbata sunt in persecutionibus Severi, & Decii; ut providentia Fabiani sub Decio passi fuerit iteratò occurrendum, ne omnino interirent, & consulendum reparationi Actorum veterum, ac futurorum securitati per novam divisionem Regionum vii. in Urbe, totidem Diaconis assignatis, parique ferme numero Subdiaconorum, qui Notarios sollicitarent ad colligenda Martyrum gesta: quemadmodum uterque Catalogus testatur in Fabiano num. 21. *Hic regiones divisit Diaconibus.* Ita refert Catalogus primus. Addit secundus Catalogus: & *fecit sex Subdiaconos, qui septem Notariis imminebant, ut gesta Martyrum fideliter colligerent.* Verùm hæc ipsa gesta recentiora collecta post Fabianum, incendio plerumque sublata per immanem persecutionem Diocletiani, præclari operis reliquias ad modum paucas nobis transmiserunt: quemadmodum Schelestratus adnotat ad hunc locum: *De paucis admodum Martyribus, ait, mentio fit in antiquiore Catalogo; & eorum Acta non describit, sed tantum martyrii genus verbo indicat. Unde putem, Acta Martyrum à Notariis, & Subdiaconibus primitivè Ecclesiæ descripta, in persecutione Diocletiani cum cæteris Ecclesiæ membranis perisse. Vel si quæ integra ex incendio evaserunt, ea ad manus nostras non devenisse; sed temporum vetustate fermè omnia consumpta esse.* Acta verò plura servata sunt Martyrum, qui præcesserant i. & ii. sæculo Æræ Christianæ; cum descripta jam forent exigua, aut nullo periculo sub Antoninis; ita ut Hegefippus Romæ agens inde potuerit ea tempestate contexere libros quinque Ecclesiasticæ historiæ sub Eleuthero Papa, testibus Hieronymo, & Eusebio, quorum ætate superstites fuisse idem Eusebius scribit lib. 4. cap. 22. Ex istdem Commentariis Hegefippi, cum iste fateatur (hist. Eccl. lib. 4. cap. 8.) se dedisse complura, quæ verissimam Apostolicæ prædicationis historiam complectebantur, & præcipuè Catalogum, & successionem Pontificum Romanorum colligat non in uno loco (ibi cap. 22.); arguere possumus, superfuisse Notariorum acta, exprimentia nomen, patriam, regionem, & annos illius Pontificis, qui martyrio afficiebatur: mox nente etiam Cypriano lib. 3. epistola 6. ad Presbyteros, & Diaconos Romanos data, ut ne omitterent consignare diem obitus eorum, qui

A in carcere pro Christo decedentes erant Martyribus accensendi.

18. Quinertiam loculus sepulchralis non rarò consignabatur die, & anno depositionis indicato per Consules ordinarios: quod in privatis etiam fidelibus, nec martyrio affectis, nec sacerdotio insignitis passim occurrit, dum inspicimus cæmeteria suburbana, & titulos legimus vel incryptis martyrum, vel in libris Romæ subterraneæ, effossas inde tabulas, & epigraphes memorantibus. Hinc Eusebius potuit Romanorum Pontificum initia, & successionis tempus finemque conferre cum annis Imperatorum. (quod sæpe facit) ex indicio Consulatus, quo electus quisque fuerat ad regimen Ecclesiæ capessendum, & quo sacerdotium ac vitam expleverat. Exemplum demus in Telesphoro, & Hygino. Scribit Eusebius hist. lib. 4. cap. 10. *Cæterum Hadriano vitâ perfuncto, cum unum & viginti annos imperasset, Antoninus cognomento Pius administrationem imperii suscepit. Hujus anno primo cum Telesphorus migrasset è vita anno suscepti Episcopatus undecimo, Pontificatum Romanæ Urbis sortitus est Hyginus.* Historiæ Augustæ Scriptores Græci, ac Latini consignant annum emortualem Hadriani, & primum Imperantis Antonini cognomento Pii, Nigro, & Camerino Consulibus: confirmante lapide apud Gruterum fol. cclvi. n. 4. signato in adversa parte eorundem Consulium Collegio, ut advertit Eminentissimus Norisius epistolæ Consularis pag. 85. Catalogus secundus refert exordium Pontificatus Hygini ad Consules Camerinum, & Magnum (ita enim vitio amanuentium imperitorum factum est, ut Nigrum in Magnum conversum videamus), nempe Camerinum, & Nigrum. Licet in priori Catalogo lacuna impediatur, ne consulum nomina legi possint; suppletur hæc faciliè ex præcedentibus & consequentibus, quibus tribuitur vitæ terminus decessoris, & initium Episcopatus in successore. Postremi Consules, quos idem Catalogus numerat sedis Telesphori, sunt Cæsar, & Balbinus (Albinum corruptè reddidit amanuentis una litera dempta) nempe L. Ælius Cæsar II. & P. Cælius Balbinus, ita incisum in Auximati marmore apud Gruterum fol. ccccxlv. 10. posito vi. Idus Julii. Hos Consules proximè excipiunt Camerinus, & Niger in fastis Consularibus, quarto Christi sæculo descriptis (adeòque ætatis ejusdem cum priori Catalogo) & à Bucherio simul editis, illustratis verò à Card. Norisio in differt. post Epochas Syromædonum. Rectè igitur ponuntur postremi Consules Telesphoro assignati Ælius Cæsar II., & Balbinus, & primi Hygino attributi Camerinus, & Niger. Rursus confirmantur ex aliis præcedentibus Collegiis in utroque Catalogo recensitis cum annis Pontificum, & pariatibus cum annis Imperatorum. Nam uterque catalogus assignat Telesphoro annos Episcopatus undecim, & menses tres, eisque proximo decessori Xysto annos decem, & menses duos vel tres: quorum fit exordium Collegium Consulium Nigri, & Aproniani, finis verò Cos. Verus, & Ambibulus. Summa Episcopatum Xysti, & Telesphori dat annos xxi., & menses circiter sex. Hadrianus in imperio exegit annos xx., & menses xi. Dionæ teste in ejus vita: cui nummi, & lapides suffragantur, si Norisii observationes adhibeamus Epist. Consularis pag. 85. Dio autem tradit, se accepisse ea quæ scripsit ab Aproniano patre suo, qui tunc Ciliciæ præerat, cum decedente Trajano in eadem provincia, Adriani adoptio,

B

C

D

E